

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321201195
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5321201195.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v právnej veci navrhovateľa/ otca maloletej: H. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Patakym, advokátom, s miestom výkonu advokácie Hlavné námestie 2, Kežmarok, IČO: 42 039 738, proti manželke navrhovateľa/matke maloletej: O. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX, právne zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Potočná ul. 2835/1, Čadca, IČO: 36 866 849, o návrhu na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletej H. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ako rodičia, v konaní zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Čadca, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 16P/9/2021-198 zo dňa 19. júla 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. V poradí prvým rozsudkom 16P/9/2021-77 zo dňa 26. októbra 2021 Okresný súd Čadca (ďalej aj „súd prvej inštancie“, resp. „okresný súd“) manželstvo H. P. nar. XX.XX.XXXX a O. P., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, rozviedol (výrok I. rozsudku), maloletú H. P., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva zveril do výchovy a starostlivosti matke s tým, že maloletú bude zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach (výrok II. rozsudku), zaviazal otca maloletej H. P. prispievať na výživu maloletej H. P. na čas po rozvode manželstva sumou 120,- eur (výrok III. rozsudku), styk otca s maloletou H. P. neupravil (výrok IV. rozsudku) a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok V. rozsudku).

2. Na podklade odvolania matky maloletej Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 11CoP/6/2022-122 zo dňa 31. marca 2022 v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III. (o výživnom na maloletú H. P.) a V. (o práve na náhradu trov konania) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom vo zvyšnej časti zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

3. Napadnutým (v poradí druhým rozsudkom č. k. 16P/9/2021-198 zo dňa 19. júla 2022 Okresný súd Čadca uložil H. P. (otcovi maloletej H. P.) povinnosť prispievať na výživu maloletej H. P., nar. XX.XX.XXXX odo dňa 24.11.2021 sumou 300,- eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa O. P., nar. XX.XX.XXXX, pričom splatné výživné za obdobie od 24.11.2021 do 31.08.2022 na maloletú H. P. v sume 1.662,- eur povolil otcovi splácať v splátkach po 50,- eur mesačne

spolu s bežným výživným, pričom omeškanie splnenia jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok I. napadnutého rozsudku) a súčasne rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II. napadnutého rozsudku).

3.1. V odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že v čase pôvodného rozhodnutia vychádzal súd prvej inštancie z toho, že matka maloletého dieťaťa má príjem v čistom 600,- eur mesačne, otec dieťaťa nepoberá na území Slovenskej republiky žiadne dávky z dôchodkového, nemocenského, úrazového poistenia alebo poistenia v nezamestnanosti a nepoberá ani rentu z Českej republiky, nakoľko táto mu bola nástupom do výkonu väzby zastavená s tým, že dňa 07.04.2021 sa vrátil z výkonu väzby a po prepustení z väzby mu bol vyplatený resocializačný príspevok vo výške 85,93 eur a od 12.04.2021 bol evidovaný na úrade práce. Dospel k záveru, že v čase od posledného rozhodnutia súdu, ktorým bolo určované výživné na maloletú H. P. došlo na strane otca maloletého dieťaťa k podstatnej zmene pomerov, keď v čase pôvodného rozhodovania vo veci sp.zn. 5P/10/2021 súd vychádzal z toho, že otec dieťaťa dňa 07.04.2021 sa vrátil z výkonu väzby a bol mu vyplatený resocializačný príspevok vo výške 85,93 eur a iný príjem súd v tej dobe preukázaný nemal, pričom v konaní v prejednávanej veci mal preukázané, že otcovi dieťaťa bola za obdobie od 08.04.2021 do apríla 2022 priznaná a vyplatená celkom suma 349.012,- Kč v čistom, ktorá vydelením doby za ktorú bola poskytnutá (13 mesiacov) predstavuje sumu 26.847,- Kč/mesiac a taktiež mu bol vyplatený preplatok na dani za rok 2021 vo výške 1.142,09 eur. Na základe uvedeného ustálil priemerný mesačný príjem otca dieťaťa na sumu 1.095,44 eur, keď pri výpočte tejto sumy vychádzal z kurzu českej koruny voči euru ku dňu 19.07.2022 vo výške 24,508 Kč/eur, k čomu pripočítal sumu 1.142,09 eur ako vratku dane, čo na jeden mesiac predstavuje sumu 95,17 eur. Na základe uvedeného ustálil priemerný mesačný príjem otca na sumu 1.190,61 eur.

3.2. Pokiaľ ide o odôvodnené potreby maloletej, poukázal na to, že matka vyčíslila výdavky na uspokojenie potrieb maloletej v sume 769,- eur (bez výdavkov na bývanie), pričom dospel k záveru, že tieto výdavky sú matkou dieťaťa značne nadhodnotené pri položkách stravy, ošatenia, obuvi, hygieny, drogérie, ako aj školských potrieb a pomôcok. Konštatoval, že ak matka dieťaťa priemerne mesačne zarobí v čistom 675,- eur, otec jej na dieťa platí mesačne sumu 120,- eur + 10,- eur splátku výživného a poberá prídavky na maloletú v roku 2022 v sume 25,88 eur a súčasne sumou 200,- eur jej mesačne prispieva už dospelá dcéra na bývanie a stravu, tak príjem matky by činil na tri osoby sumu 1.030,88 eur. Po odpočítaní nákladov na maloleté dieťa (tak, ako to tvrdí matka v sume 769,- eur) by jej ostávala na pokrytie všetkých nákladov na jej osobu a plnoletú dcéru a úhrad spojených s bývaním suma 261,88 eur mesačne. Na základe uvedeného súd prvej inštancie ustálil, že matka neuvádza pravdu, čo sa týka nákladov na maloleté dieťa a jej snahou je tieto výdavky čo najviac navýšiť.

3.3. Súd prvej inštancie potom výdavky na maloletú týkajúce sa stravy, ošatenia, obuvi, hygieny, drogérie, školských potrieb a pomôcok určil podľa svojej úvahy na základe skúsenosti zo svojej rozhodovacej praxe s prihliadnutím na vek, zdravotný stav maloletej, ako aj nárast životných nákladov v čase od posledného rozhodnutia súdu priemerne mesačne pri strave na 150,- eur (t.j. 5,- eur denne), oblečení 25,- eur, obuvi 25,- eur, hygienických potrieb a drogérie 15,- eur, školských potrieb a pomôcok 20,- eur, liekov a vitamínov a výživových doplnkov 25,- eur, keď celkom pravidelne sa opakujúce nevyhnutné výdavky maloletej ustálil na sumu 260,- eur. Súd prvej inštancie taktiež prihliadol na náklady na poistné pre dieťa v sume 12,50 eur, mobil 10,- eur, Microsoft 355 7,- eur, t.j. celkovo na sumu 29,50,- eur. Taktiež prihliadol aj na výdavky, ktoré má maloletá na voľnočasové aktivity krúžky, klavír a výtvarný krúžok, ako aj cestovné a školné v sume 330,- eur ročne, čo predstavuje 27,50 eur priemerne mesačne, ako aj výdavky na výlety, školu v prírode, lyžiarsky výcvik, očkovačiu látku, kúpu bicykla a notebooku, vybavenie cestovného pasu a iné v sume 1.267,- eur ročne, čo mesačne predstavuje sumu 105,60 eur, keď konštatoval, že uvedené síce nie sú výdavkami nevyhnutnými, avšak nesporne sú vynaloženými matkou v záujme maloletého dieťaťa. Z uvedeného ustálil celkové náklady na dieťa v sume 422,60 eur.

3.4. Súčasne poukázal na to, že otec dieťaťa nevlastní žiaden hnutelný majetok väčšej hodnoty, či nehnuteľný majetok. Má však pravidelne sa opakujúci príjem, ktorý tvorí tzv. úrazová renta a taktiež sú mu vyplácané každoročne vratky na dani, pričom jeho čistý mesačný príjem predstavuje 1.190,61 eur, pričom svoje výdavky v sume 955,- eur, okrem výdavku na výživu mal. H. v sume 120,- eur mesačne v konaní nepreukázal. Súd prvej inštancie konštatoval, že pokiaľ otec maloletej predložil listinné dôkazy z č.l. 62 až 65, tieto sa týkajú úhrad, ktoré platí jeho otec a nie on, a ani z listinných dôkazov na č. l. 66 až 70 nie je zrejmé, aká osoba ich uhradila, nakoľko otec dieťaťa súdu nepredložil lekársku správu, že sa v dňoch uvedených na týchto pokladničných dokladoch podrobil nejakému vyšetreniu v zdravotníckom

zariadení A DEO MEDICAL s.r.o. Oščadnica. Vzhľadom na to, že otec dieťaťa má pravidelný mesačný príjem 1.190,61 eur a nevyhnutné výdavky maloletej sú ustálené na sumu 260,- eur + ďalšie výdavky na sumu 162,60 eur, t. j. celkovo sumu 422,60 eur, zaviazal otca prispievať na výživu maloletej sumou 300,- eur mesačne počnúc od 24.11.2021, t.j. od rozvodu manželstva účastníkov. V tejto súvislosti poukázal na to, že aj keď otec dieťaťa bude prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 300,- eur mesačne a splátkou zameškaného výživného vo výške 50,- eur mesačne, ostane mu na uspokojovanie jeho potrieb ešte suma 840,61 eur, ktorá pokryje náklady na jeho výživu a odôvodnené potreby. Pri stanovení výšky výživného prihliadal súd aj na tú skutočnosť, že matka zabezpečuje o maloleťú celodennú starostlivosť, pričom príjem matky dieťaťa je skoro o polovicu nižší ako je príjem otca.

3.5. S bežným výživným súd prvej inštancie uložil otcovi maloletej zaplatiť aj zameškané výživné, ktoré vypočítal ako súčet alikvotnej časti výživného od 24.11.2021 do 30.11.2021 v sume 42,- eur a sumy 1.620,- eur ako výživného za obdobie od 01.12.2021 do 31.08.2022, t.j. celkovo zameškané výživné vyčíslil na sumu 1.662,- eur, ktoré povolil otcovi maloletej splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur mesačne pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej z nich.

3.6. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej „CMP“) tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko nezistil dôvody pre aplikáciu iného zákonného ustanovenia.

4. Proti výroku I. podal otec maloletej riadne a včas odvolanie a navrhol zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie tak, že odvolací súd zníži sumu ustanoveného mesačného výživného na sumu 200,- eur mesačne. Otec maloletej mal za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom došlo k nesprávnej aplikácii ustanovení Zákona o rodine. Uviedol, že prvostupňový súd pri výpočte nákladov na maloleťú zobral do úvahy aj nie nevyhnutné výdavky vo výške 1.267,- eur a z týchto určil priemer na každý mesiac v sume 105,60 eur. Podľa jeho názoru sú takto definované náklady nákladmi jednorazovými, avšak rozhodnutím súdu pri ich prepočte na mesačnú výšku sa z nich stávajú náklady opakované aj do budúcnosti. Upriamil pozornosť na to, že lyžiarsky výcvik sa uskutočňuje iba jedenkrát na základnej škole, bicykel (osobitne takto nákladný) je zakupovaný na niekoľko rokov, cestovný pas je platný dlhšie časové obdobie a druh očkovania podstupuje maloleťá jedenkrát, rovnako to platí aj o zakúpenom notebooku. Na základe uvedeného je presvedčený, že mesačné výdavky na maloleťú nemali byť stanovené v celkovej výške 422,60 eur, ale ponížené o sumu 105,60 eur, teda o jednorazové výdavky.

4.1 Rovnako poukázal na to, že súd prvej inštancie nezohľadnil vo svojom rozhodnutí to, že on nevlastní žiaden nehnuteľný majetok. Na druhej strane skonštatoval, že jeho príjem je o polovicu vyšší ako príjem matky. Poukázal na to, že majetkové pomery obidvoch rodičov sú podstatne rozdielne v prospech matky maloletej, keď táto je vlastníčkou rodinného domu, ktorý počas manželstva spoločne zveľaďovali, a ktorý bol nútený opustiť. Momentálne si zo svojej úrazovej renty musí zabezpečiť na rozdiel od matky maloletej nový život. Má za to, že súd prvej inštancie mal pri rozhodnutí zohľadniť majetkové pomery oboch účastníkov, keď navyše maloleťá ostala bývať v rodinnom dome matky s plným vybavením, kde pôvodne spoločne bývali. Z uvedeného vyvodil, že vyšší príjem rodiča nemožno automaticky považovať za vyššiu životnú úroveň, ale túto otázku je potrebné posudzovať komplexne.

5. Matka maloletej vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že považuje rozsudok súdu prvej inštancie za správny, keď výživné stanovené súdom prvej inštancie zodpovedá odôvodneným potrebám maloletej, ako i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca. Má za to, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom prvoinštančným súdom stanovil výživné, ktoré zohľadňuje životnú úroveň otca. Náklady na výživu dieťaťa spočívajú nielen v opakujúcich sa nákladoch napríklad na stravu, ošatenie a obuv, ale i v jednorazových nákladoch (napr. lyžiarsky výcvik), ktoré predsa nemôže znášať výlučne matka maloletej. Podľa jej názoru po zaplatení výživného vo výške 300,- eur mesačne (+ 50,- eur splátka zameškaného výživného) ostane otcovi na uspokojenie jeho potrieb suma 840,61 eur, čo bez akýchkoľvek ťažkostí pokryje jeho individuálne odôvodnené potreby, keď je potrebné zobrať na zreteľ i tú skutočnosť, že jej príjem je skoro o polovicu nižší ako je príjem otca. Matka maloletej súčasne poukázala na to, že ona maloletej poskytuje aj osobnú starostlivosť, čo bolo potrebné zohľadniť pri stanovení výšky výživného. Na základe uvedeného navrhla, aby Krajský súd v Žiline rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca maloletej nevyjadril.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust.

§ 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávaný prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa súd prvej inštancie neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavne konformné. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Pokiaľ otec maloletej v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne prihliadol na výdavky maloletej súvisiace s lyžiarskym výcvikom, bicyklom, vybavením cestovného pasu, resp. očkovania a zakúpenia notebooku, ktoré prepočítal na sumu 105,60 eur, pričom podľa jeho názoru sa jedná o jednorazové výdavky a nie o výdavky, ktoré sa budú mesačne v budúcnosti opakovať, odvolací súd poukazuje na to, že popri bežných výdavkoch súvisiacich s ošatením, obuvou, stravou, zabezpečením hygienických potrieb, prípadne výdavkoch súvisiacich so školskými povinnosťami, ako aj mimoškolskými aktivitami a v neposlednom rade aj so zabezpečením bývania, existujú ďalšie výdavky, ktoré sú s napĺňaním základných potrieb maloletého dieťa spojené, a ktoré je možné v budúcnosti len veľmi ťažko exaktne kvantifikovať. Pokiaľ súd prvej inštancie potom poukazoval na uvedené (jednorazové) výdavky, tieto výdavky (príp. ich výška) podľa názoru odvolacieho súdu predstavujú určitý rámec predpokladaných budúcich individuálnych výdavkov dieťaťa (popri existujúcich bežných výdavkoch spojených s ošatením, obutím, stravou, prípadne bývaním maloletého dieťaťa). Je nespochybniteľné, že výdavky na dieťa netvoria iba bežné opakujúce sa výdavky, ale sú v nemalej miere tvorené aj ďalšími rozličnými výdavkami, ktorých charakter, príp. výšku je možné len ťažko určiť vopred. Je potrebné si uvedomiť, že povinnosť úhrady týchto výdavkov zaťažuje rodičov maloletého dieťaťa rovnakým spôsobom ako úhrada ostatných bežných nevyhnutných výdavkov, tzn. že niektorý z rodičov výlučne (prípadne obidvaja rodičia pomerne) tieto výdavky uhradiť musia. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nepovažoval úvahu súdu prvej inštancie o aktuálnej exaktnej (a v budúcnosti potenciálnej) výške takýchto osobitných výdavkov za neprimerane extenzívnu, pokiaľ sa zákonom definovanému obsahu vyživovacej povinnosti. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie pomerne strohou a striktnou úvahou „redukoval“ výšku výdavkov na maloletú z pohľadu ich reálnej výšky, potrieb maloletej a možností obidvoch rodičov.

9.1. Bez ohľadu na uvedené je však potrebné poukázať na to, že aj pri zohľadnení iba bežných nevyhnutných výdavkov spojených so stravou, ošatením, obutím, bývaním, cestovaním do školy, resp. návštevou klavíra a výtvarného krúžku maloletou prevyšujú bežné výdavky na maloletú výšku stanoveného výživného, pričom súd prvej inštancie pri bežných výdavkoch na maloletú priamo nekvantifikoval aj (nemalé) výdavky matky maloletej súvisiace so zabezpečením bývania pre maloletú, ktoré reálne matka vynaložiť musí. Na základe uvedeného odvolací súd vyhodnotil uvedenú odvolaciu námietku otca maloletej ako nedôvodnú.

10. Pokiaľ otec maloletej v odvolaní súčasne namietal, že maloletá zostala bývať v rodinnom dome u matky s plným vybavením a on bol tento dom (ktorý je síce vo vlastníctve matky maloletej, avšak ktorý bol počas ich manželstva spoločne zveľadený) nútený opustiť, odvolací súd poukazuje na to, že matka maloletej síce zostala bývať s maloletou dcérou H. P. a plnoletou dcérou T. P. v predmetnom rodinnom dome, ktorý je v jej vlastníctve, avšak so zabezpečením potreby bývania týmto spôsobom má matka (pri viac ako o 40% nižšom príjme) taktiež výdavky (napr. s úhradou elektriny, plynu, kúrenia,

a pod.). Naproti tomu otec maloletej (podľa jeho vyjadrenia) býva v spoločnej domácnosti spolu so svojím otcom a svojou sestrou, ktorej prispieval na bývanie a súčasne aj na 10 až 15 obedov (ktoré mu uvarí jeho sestra) mesačne sumou 500,- eur, pričom v tejto sume je okrem bývania zahrnutá aj úhrada elektriny, vody, kúrenia, odpadov. Z uvedeného možno potom vyvodiť, že potreby bývania otca maloletej a čiastočne aj stravy sú zabezpečované práve týmto spôsobom, pri takto ním deklarovaných nákladoch. Z hľadiska porovnania životnej úrovne otca a maloletej dcéry odvolací súd upriamuje pozornosť aj na tú skutočnosť, že otec maloletej si chodí kupovať 10 až 15 obedov mesačne do príslušných zariadení, čo vychádza 5,-eur na jeden obed, pričom pri určovaní nákladov na stravu maloletej súd prvej inštancie vychádzal zo sumy 5,-eur denne (150,-eur/v mesačnom priemere 30 dní), a teda celodenný výdavok na stravu maloletej sa rovná výdavku otca na jedno (hlavné) jedlo dňa. Z uvedených dôvodov odvolací súd nevyhodnotil ani túto odvolaciu námietku ako dôvodnú, keď navyše otázka prípadného budúceho vypořádania majetkových vzťahov manželov (rodičov maloletej) nie je vo vzťahu k aktuálnemu rozhodnutiu o výživnom podstatná. Za rozhodné nepovažoval odvolací súd ani to, že otec maloletej v súčasnosti nevlastní žiadnu nehnuteľnosť oproti matke, ktorá vlastní rodinný dom, v ktorom býva, keď otec maloletej si v súčasnosti zabezpečuje potrebu bývania vyššie uvedeným spôsobom.

11. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd stotožniac sa zo závermi súdu prvej inštancie rozsudok súdu prvej inštancie o výživnom, ako aj o trovách konania potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Matka maloletej vo vyjadrení k odvolaniu otca maloletej navrhla, aby jej súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd poukazuje na to, že tento návrh nijakým spôsobom neodôvodnila, keď v zmysle § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Súd však v prejednávanej príhode nevzhladol žiadne dôvody na aplikáciu tohto ustanovenia, nakoľko skutkové okolnosti prípadu nijakým spôsobom nevybočujú z bežného rámca konaní prezumovaných Civilným sporovým poriadkom a zákonom deklarovaná spravodlivá požiadavka na náhradu trov konania nevyplýva (bez ďalšieho) ani z postavenia účastníkov samotného konania, resp. ich motívu na podanie návrhu na začatie konania.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)